

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 026524 23 Кж 15
Бања Лука, 01.06.2023. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Весне Антонић и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С.Ш., због кривичног дјела тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 026524 23 Кв 22-п од 25.05.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 01.06.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С.Ш. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 026524 23 Кв 22-п од 25.05.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 026524 23 Кв 22-п од 25.05.2023. године, у поступку контроле оправданости притвора утврђено је да нису престали разлози за притвор из члана 197. став 1. тачке а) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 51/12, 91/17, 66/18 и 15/21 у даљем тексту: ЗКП РС), против оптуженог С.Ш., због кривичног дјела тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС).

Притвор је продужен због посебног притворског разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачке а) и в) ЗКП РС, уз обавезну контролу оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио његов бранилац Ж.Ш., адвокат из Б., због погрешне примјене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде одредаба ЗКП-а, повреде права на презумцију невиности, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу јер притвор након потврђивања оптужнице не може трајати дуже од двије године, или да се одреде друге мјере забране.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Супротно жалбеним наводима, основана сумња да је оптужени починио кривично дјело које му се ставља на терет оптужницом утврђена је њеним потврђивањем и као таква постоји у неизмијењеном обиму и облику, што првостепени суд правилно закључује и образлаже у побијаном рјешењу, цијенећи доказе који су уз ту оптужницу приложени. С обзиром да се ради о контроли оправданости притвора то се на основу ових доказа утврђује и изводи закључак да се у времену од доношења ранијег рјешења нису измијениле околности које се тичу основане сумње. О свему томе побијано рјешење је дало исцрпне разлоге које прихвата и овај суд, упућујући на њих жалиоца.

Што се тиче опасности од бјекства поуздано је утврђено да је оптужени након извршења кривичног дјела био недоступан органима гоњења, због чега је за њим расписана потрага, јер ни најближи чланови породице нису знали гдје се налази. Ово произилази из службених података Граничне полиције БиХ да није легално прешао државну границу, да би се касније легално вратио у Босну и Херцеговину. То се правилно цијени и повезује са тежином дјела за које се терети оптужницом, чињеницом да у Републици Српској нема запослење и непокретности и да је пресудом Суда БиХ 2018. године осуђиван за кривично дјело кријумчарење преко државне границе, а да је сада суочен са оптужбом за кривично дјело тешког убиства из члана 125. став 2. КЗ РС. Ове околности правилно оцијењене и по налажењу овог суда указују на опасност од бјекства, чиме је испуњен услов за продужење притвора по основу члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Што се тиче итерацијске опасности оптужени је раније више пута осуђиван на затворске казне за бројна кривична дјела, па када се то има у виду и веже са околностима извршења дјела за које се терети, правилно побијано рјешење овим околностима даје значај нарочитих околности које оправдавају бојазан од понављања дјела и тиме утврђује постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Исто тако без основа је жалбени приговор да се оптужени у притвору налази незаконито и без правног основа. Наиме и за овај суд неспорно је да се оптуженом, потврђеном оптужницом, ставља на терет кривично дјело тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17), за које дјело је прописана казна затвора у трајању од десет година или казна дуготрајног затвора, што значи да оптуженом није могуће изрећи казну доживотног затвора, која казна је прописана Измјенама и допунама КЗ РС ("Службени гласник Републике Српске" број 15/21). С тим у вези жалба губи из вида да је у вријеме када је оптужени починио кривично дјело, у тада важећем КЗ РС за то дјело била прописана као најстрожа казна, казна дуготрајног затвора, која казна је према тада важећим одредбама ЗКП РС повлачила могућност продужења притвора након потврђивања оптужнице до три године. Како је цитираним Измјенама и допунама КЗ РС ова казна замијењена казном доживотног затвора, то се посљедично томе Измјенама и допунама ЗКП РС ("Службени гласник Републике Српске" број 15/21) могућност продужења притвора након потврђивања оптужнице везује за кривична дјела за која је прописана казна доживотног затвора (као најтежа казна у систему казни). Дакле, продужење притвора након потврђивања оптужнице до три године се према одредбама члана 202. став 2. тачке г)

ЗКП РС везује за најтежу казну прописану у систему казни по КЗ РС (казна дуготрајног затвора по одредбама КЗ РС који је важио у вријеме извршења дјела и казна доживотног затвора према сада важећем КЗ РС), па је слиједом тога без основа жалбени приговор заснован на тврдњи да је у конкретном случају искључена могућност продужења притвора оптуженом до три године јер за предметно кривично дјело није могуће изрећи казну доживотног затвора.

Без основа је приговор жалбе којим се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења тврдњом да је начином образложења побијаног рјешења, повређено право на презумпција невиности, па се у вези са наведеним, подносилац жалбе упућује на Одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине број АП-727/21 од 07.4.2021. године и број АП-1789/21 од 08.07.2021. године, којима су одбијене апелације, у вези са идентичним приговорима.

Надаље, у складу са одредбом члана 202. став 1. ЗКП РС, у овој фази поступка контроле оправданости притвора, у образложењу жалбе није указано на неке нове чињенице и околности, које су се измијениле од времена доношења претходног рјешења о притвору, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеним притворским разлозима.

Дакле, првостепени суд није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, нити слиједом тога повреде Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Устава БиХ, све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио и правилном примјеном закона донио одлуку о продужењу притвора, због чега су супротни приговори жалбе без основа.

Утврђујући да је неопходно да се против оптуженог притвор продужи, тиме је у побијаном рјешењу дато образложење за став одбране о примјени мјера забрана, ради чега су без основа жалбени приговори којима се указује да побијано рјешење није ни разматрало могућност њиховог изрицања.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић